

ZEMPLÉN.

Közlöny a társasélet, közgazdaság s irodalom köréből.

34-ik szám.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

III-ik évfolyam.

Előzetési ár:

Egy évre 6 frt.
Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 f. 50 k.
Előzetési pénzek
valamint minden köz-
lemény a szerkesztő-
séghez S. a. Ujhelybe
bérmentv. küldendők.
Kéziratok nem adat-
nak vissza.
Nyílt térben egy
sor 10 kr.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor
egyszeri hirdetésnél
5 kr.
Többszörinél olcsóbb.
Bélyeg díj mindig
30 kr.
Előfizetések és hir-
detések felvételnek
Lövy A. könyvkeres-
kedésében és a szer-
kesztőségénél.

Sátoralja-Ujhely, szept. 8.

(1) Az évnegyedes bizottsági gyűlés f. hó és következő napjain tartatott meg.

Megyebizottsági tagok ez alkalommal a szokottnál nagyobb számmal jelentek meg, mely azonban korántsem a közügyek iránti fenkölt érdekeltség, mint egyedül azon körülménynek tulajdonítható: hogy napirendre egy árvászéki ülnök s pénztárnok megválasztása volt kitűzve. A restauratio pedig még mindig bír annyi varázssal a már természetéből is csaknem kiforgatott magyar emberre, hogy szívesen elmegy miatta az antipodesekre is, főképp ha azzal az atyafiak, sógorok és komák érdeke is szoros összefüggésben áll.

A fentebbi állítást azt hisszük nem szükséges bizonyítani sem. Hiszen ez alkalommal is alighogy átugrottak a választás tényének árkán, legott megritkulni láttuk a harezfiak tömör phalanxát, vissza maradván a téren egyedül a népnek vénei és az — irástudók.

Leszámítva a választást, — mely sommás uton Stepán Gyula közgyámot árvászéki ülnökké, s Bárczy József árvászéki iktatót pénztárnokká léptette elő — a gyűlés chablonszerűleg az alispáni évnegyedes jelentés felolvasásával vette kezdetét, melynek elnöke gróf Andrássy Manó főispán öméltósága volt.

Az alispáni jelentés most is mint máskor kompakt kidolgozása, a tárgyak chronologikus egymásutánja és statistikai ügyes összeállításával vált érdekessé, mely ha lapunk rájárába beférne — megérdemelné hogy egész terjedelmében közlétegyük. Szerintünk a gyűlésnek a mostani körülmények között még e jelentés kölcsönöz némi értékes sulyt, amennyiben tényleges dolgokat sorol elő, melyek, mint az egészségtani stb. viszonyok, nem a közgyűlés határozata, hanem külbefolyások folytán alakultak bevezetett tényekké. Amiben pedig e jelentés a megyei bizottság határozatai folytán

elrendelt sokoldalú intézkedésekre reflektál, ott rendszeren a „statu quo ante“t jelzi, miután fizikai lehetetlenség a közigazgatási közegeknek — értve leginkább a szolgabirákat — a kerületi illetén megnagyobbított beosztása mellett, rendezetlen községek s oly neveltségig csekély számú hivatali személyzettel a reájok bízott teendőknél egy tizedrészt is üdvösen fogadtatni.

Legnagyobb stagnatiót tapasztalunk az utak csinálásában, de ez a mostani közmunkarendszerrel szemben nem lesz, nem lehet más képen, míg azok javítása államilag nem fog eszközöltetni. Ha e rendszernek nem is volna egyéb ányoldala, mint az évről évre szaporodó hátrányok, még akkor is meg kellene szüntetni; mert a közmunkaerőknek ily igazságtalan összeírása mint a mostani, továbbra is illuszióriussá tenné a közös teherviselés elvét. Nem egyszer tapasztaltuk: hogy a közmunka hátrányok ha szőnyegre jöttek, a hátrányosoknak karhatalommal kényszerítése mellett leginkább azok kívánták a drámai szigort alkalmaztatni, kik nagyobb uradalmak vezetésének az élén állva, s egyszersmind a megyei igazgatásban maguknak tulsulyt szerezve, — a közmunkaerőt özszeiró közegeknek aláztos elnézésére befolyásuknál fogva számíthattak.

Az alispáni jelentés után az állandó bizottság jegyzőkönyvei olvastattak fel. Hogy a bizottság nagyobb része mily kevésbé érdeklődik a közügy alkotó elemei iránt, s mily nonchalance-al igyekszik azokat a megvitatás rostáján átbocsátani; leginkább itt tünt ki. A stereotyp „helyes“ „jól van“ „marad“ „elég“ „tovább“ oly könnyű vérell mondott ki minden egyes 80-as bizottsági véleményezés fölött, mint egy siettetett árverésen a „senki többet? harmadszor!“

Élénk vitát idézett elő a homonuai kir. törvényszéki elnök kérvényére hozott véleményes határozat, melyszerint a megye a tömér-

dek teendőkkél elhalmozott községi és körjegyzőket, a törvényszéki elnök által kért kézbesítések foganatosítására nem kötelezheti.

Jellemző volt e szóharczban: hogy a legloyalisabb jobboldaliak keltek a megyei önkormányzat védelmére, szemben az ellenzékkel, mely — miután törvényhozás és miniszter e tekintetben üresen hagyta a lapot — felsőbb intézkedésig helyt kívánt adni a kérelemnek, nehogy annak merev megtagadásával akadályt gördítsen az igazságszolgáltatás kereké elé.

A bizottsági vélemény mellett, egy nyolczaddal feljebb az ismert lelkesedős hangrendjénél, több olyan is plaidirozott, ki annak idejében, az annyi sötét század viharaival daczolt intézmény elevenen feldarabolásánál a bonczasztal körül egész fanatismussal buzgolkodott.

Volt a 80-as bizottság jelentésének még egy pontja, melynél a „jól van“ „helyes“ schlagworttal szintén nem lehetett egy dolgot csak úgy brevi manu agyonverni; s ez lapunknak, mint társadalmi és közgazdasági organumnak a törvényhatóság hivatalos lapjává kért fölvevéséről szóló, s attól azt elütő bizottsági határozat volt.

Az el nem fogadás indokául, a kérvénynek egy oly, részben kikapott pontjára történt hivatkozás, mely nehogy éppen balfelfogásra adjon okot, a fogalom meghatározása végett egész szabatosan körülíratott.

Ugy de a halandó embert e mondatért: „Reginam occidere nolite timere bonum est“ éppen úgy lehet felségárulási pörbe sodorni és elítélni, mint ellenkezőleg koronás érdemkeresztel megjutalmazni. Ez mind az intentiótól függ . . .

Azonban eltekintve: hogy az ügy hamis világitással mutatott be az egyetemnek, leginkább sajnáljuk: hogy a vita hovatovább annyira subjektív jelleget öltött magára, s a pártféltékenykedést oly kirívó meztelenségben tünteté föl: hogy ekkor már jobban

TÁRCZA.

Ki az ur a háznál?

— Vig költői beszélyke —
Irja: Borúth Elemér.

II.

Elmulik egy-két hét, és elmulik három,
Hej de sok viz lefoly addig a Hernádon!
Három hét sok lehet, sok a vízfolyásnak,
Hanem vajmi kevés a tapasztalásnak.
Vajjon Péternek most merre vezet utja?
Melyik vármegyének áll szekere rudja?
Akamerre álljon, elég annyit tudni,
Nem fog ő azért a világból kifutni.
Sőt ha hitelt adunk a hirnek és szónak,
Megérkezik még ma, vagy legfeljebb holnap.

Mert hiszen nyomában vagyunk immár annak:
Hogy ő neki elég szép próbái vannak;
Alig hogy párnapos volt csak utazása,
Már is alig maradt egynehány tojása.
De a három lónak maig egy sem híja
S e miatt a szégyen most végsőre bírja,
Bár hogy tegye szerét, — ez versének végi —
Legalább egy lovat el kell hagyni neki.

* * *

Tul vagy három folyón, s ugyanannyi eren,
Hol a bikfatapló, s a csicsóka terem,
Ét egy szolgabíró kinek neve: Kánya,
A „deres“-korszaknak a maradványa.

Jaj annak, a ki a keze közé kerül,
Hogyha emberül jött, elmegy onnét ebül.
Egy mogorórdó pusztítottat már ki,
Nem is tréfál vele egy könnyen akárki.
Ki ha egyet dobbant, egy kukkot sem szólna
Háznepe, habár ott lakodalom volna . . .
S hogy ha megharagszik, akkor aztán vége!
Pusztuljon a cseléd, lánya s felesége.
Szörnyű nagy dühének sehol sincs határa,
Legjobb őt ilyenkor ott hagyni magára.

Péter is jól tudván Kánya ur ki legyen,
A végső próbára tehát hozzá mégyen.
Bekopog rendszeren, „szabad!“ egy hang dörmög:
S utána csendesén: „no kit hoz az ördög?“
De ő azért belép, s bemutatja magát —
Felelget holmi nagynéit és apát.
Bemutatja szögről, bemutatja végről: —
Kilencz ágról szakadt kilencz nemzetségről . . .
S a tojás kisül: hogy a két családnak
Asszony volt nagyanyja, s rokonokká válnak.

Ki is adja mindjárt Kánya ur a rendet;
(De úgy hogy a ház is egész belé rengett)
Jó vacsora legyen! dörmögi párjának,
Folyjon ma özöne a borok árjának!
Kerüljön el a gyümölcs java, szine!
Pulykának malacznak a fejére halált!!
S a mi Péterünknek repdesett a szive,
Hogy itt végtére is emberére talált.
Repdesett a szive a sok kemény szótól,
Es hogy megmenekszik végre is egy lótól. —
Lett is jó vacsora, ettek, ittak zajjal,
Ittak a míg feljött a szép piros hajnal.

Felpirult a hajnal, előállt a fogat
Mámoros volt Péter, iván kissé sokat

S nem jutott eszébe,
Hogy a díj fejébe
Itt kell neki hagyni a legszebbik lovat.
Csak a midőn Kánya

(Felesége s lánya)
Kikisérven ötöt, kezdi eldicsérni:
Hogy „mily szép lovai vannak az „ecsémnek“
Akkor kezdett az ő eszébe megtérni
Feladata hosszas uti küzdelmének . . .
S nagy hirtelen mondá: válasszon hát egyet,
S ha oda nem adom úgy akármi legyek!
Ne tréfálj hát öcsém! — mondja erre Kánya,
S szemét a lovakon ujra végig hánnya.
Nem tréfálok bátyám — üte reá Péter —
Válasszon hát gyorsan, hogy ne mondjam
kétszer!

Már ha meg kell lenni — mondja ismét Kánya
Akkor ez a fakó izlésom bálványja.
Ki kell tehát fogni — kiált egyet Péter —
Mire az asszony szól: a pokolba mégy el!
Miért nem választod inkább azt a derest? . . .
Nekem a fakó kell — dörgi ujra Kánya —
Azt az istállóba nekem be nevezesd!
Viszhangozza reá ismét életpárja —
„A fakó, ha mondom!“ „a deres! ha mondom!“
Legyen hát a deres! . . . De én nem azt mondom,
— Vágja ketté Péter — se deres se fakó,
Urumbátyámnak is csak a tojás való!! . . .
És oda is nyomja hirtelen markába,
S úgy megy, hogy a földet nem is éri lába.

III.

Gömbölyösi urat ott találjuk ujra,
Egy szörnyű pipából füstfelleget fajva —
A rácsos tornácson.
Midőn nagy csendesén az üröcs megjelen.
Beállit a csinos drága paripákon.

— irja

H-1 végére is

ragaszkodtunk a betegséghez, mint magához az innen onnan kínált orvossághoz.

Nekünk, ismerve a viszonyokat és tudva az előzményeket, eszünk ágában sem volt e tárgyban kérvényezni, annál kevésbé subventionálni magunkat, s tettük ezt csupán erkölcsi támogatás reményében, a kevés személyzet de annál több teendővel elhalmozott kerületi szolgabírák ösztönzésére, kik a körrendeleteket ma is úgy kénytelenek gyalog posták által helységről helysére küldözgetni, mint ezelőtt 200 esztendővel, mely özönvíz előtti eljárásnak siralmas következményei nagyon de nagyon is meglátszanak közigazgatásunk vonagló szervezetében.

Az e tárgyban nyilvánult merev negatívus közvetve a hazai journalistika iránt is tanúsított, s az álmosáig menő rideg közönnyel szemben, voltak az ügynek bajnokai is. A fiatalabb nemzedék közül Viczmány Ödön s Bernáth Elemér szálltak fel, míg a veteránok sorából Matolai Viktor lépett a küzdőterre. A három szónok egész hévvel harcolt a bornirtság ellen, de amelyből kilátszott hogy itt korántsem egyesek, de a közművelődés fenyegetett érdekeit védelmezik... Szavaik elhangzottak a teremben, de följegyezzük mi, mint fölhasználható adatot Zemplénmegye egykor megirandott művelődési történetéhez.

Kövezetvám.

A Duna forrásánál játszadozó gyermekek elgátolták annak szabad folyását, hogy, miként pajkosan megjegyezték, a bécsiek meg legyének akadva viz dolgában. Ez adoma önkénytelenül eszembe jutatta azon furcsa rendszert, melyet kormányunk egy életerős közlekedés létrehozása körül követ. A helyett, hogy a főbb országos közlekedési vonalakat államköltségen kiépítve egy járható országuti hálózatról gondoskodnék, s a budget-nek e tekintetben korlátozott anyagi viszonyain mérsékelt utvám által igyekeznek segíteni: egyegy kisebb mezővároska utczáinak rendbeszedésére ad kövezetvámi privilegiumokat. En a szabadalmaknak egyáltalán nem vagyok barátja. Ma már a jogok és kötelezettségek egyenlősége proclamálva van, minden kiváltság tehát nem egyéb, mint igazságtalan megtámadása a társadalom általános jogelveinek. E sarkigazságot hangsúlyozta Évva András ur is a legközelebb tartott bizottsági évnegyedes gyűlés alkalmával, azon vitában, mely a tokaji kövezetvámnak további 5 évre való meg hosszabbítása tárgyában felmerült. Nemzetgazdasági tekintetben pedig, mint ezt viszont Matolai Viktor ur megjegyezte, szintén nem állják ki a kritika veszélyét.

En a kövezetvámokat úgy, a miként behoza vannak, a következő okokból tartom helyteleneknek:

a) mert e kövezet még nem létezik, azon axióma tehát, hogy mindenki azon arányban járuljon valamely állami vagy községi intézmény fentar-

tásához, melyben azt igénybe veszi, addig míg az utczák rendesen kiburkolva nincsenek, jogtalan teher.

b) mert országos szempontból méltánytalan azon egyént megvámolni, ki egy hosszabb elhanyagolt ut gyötrelmeit átkínálva, az utnak e csekély jó karban tartott részén is áthatott; de ha e rész költségeihez járul is egyenesen jogtalan, hogy ő idegen léte e község többi utczáinak kikövezéséhez járuljon, melyeket igénybe sem vett.

c) mert e jogot méltán vehetné igénybe minden legcsekélyebb község is, akkor pedig a közlekedés általában oly békóba veretnék, mely az országos ipar végleges tönkrejutását vonná maga után.

d) magára a kövezetvámot igénybe vevő községre sem jár nagy előnyökkel karöltve, mert egy részről, ki csak szeret teheti a várost elkerülni, s így a város fogyasztási jövedelmei csökkennek; de másrészt minden egyes szállítmány, maguk a kisebb fogyasztási cikkek, mint burgonya, gyümölcs stb. ugyan annyival drágábbak lesznek, s így megingt csak a városi közönség szenvedni kárát; sőt a kövezetvám szedésére tett kiadások, mint vámházak felállítása, vámszedők fizetése, sorompók, vagy a bérió által tett nyereségek oly improduktív kiadások, melyek a közönséget méltánytalanul, s az utczakövezet előállítását tekintve feleslegesen sújtják.

Ez okokat csupán azért hoztam fel, hogy kimutassam a látszólagos előnyök mellett, egyúttal a belső és amazoknál mélyebbre ható okokat is, bár elég le t volna azon jogi és nemzetgazdasági sarkételre hivatkoznom, hogy községi utak létrehozása és fentartása a község, országos utaknak építése és jó karban tartása pedig az állam feladata, minden legcsekélyebb eltérés ez elvtől, mások jogainak nyílt csorbítása. Önkényt következik tehát ebből, hogy az államnak kötelessége egy országos utahálózatnak kiépítéséről gondoskodni, s a mennyiben a budgetviszonyok mulhatatlanul szükségessé teszik, bizonyos mértékű költségvetésben az ut helyreállítási költségeire, vámsorompókat felállítani, s hogy ez utvámok czimén befolyt jövedelmekből azon községek, melyek az országos utvonalba esnek, s ez által utczáik a szokottnál jobban igénybe vétetnek, aránylag kövezeti kárpótlást kapjanak: az egészen természetes.

De hogy addig is, míg a kormány a közlekedési eszközök kiépítése tekintetében, bizonyos rendszert követ, mely városokat illethet ha nem is jogosan, de legalább méltányossági szempontokból, kövezeti vámnak joga, azt a fentebbiek nyomán könnyű megítélni. Bizonyára mindenki egyetérteni fog velém, ha kimondom, hogy semmi oly községet, mely saját és helyi viszonyainál fogva, nagyobb forgalmu utvonalba nem esik, kövezetvám nem illet; nem, már csak azért sem, mert a csekély forgalmu viszonyoknál fogva a vámjövödelmek oly jelentéktelenek, hogy akár itéletnapig sem szabadul meg tőlök a község. Tokaj élő példája annak, miként lehet évek során át vámot szedni, míg pedig aránylag igen kedvező viszonyok mellett, s aztán még is az eredmény határos a semmivel. A megye által követelt számadások fel fogják deríteni, hogy mi volt e csekély eredmény oka; szurkos kezek, vagy más egyéb galiba járult-e közre? azt a számok kimutatják, de hogy ennyi eredményért kár volt a közönséget zaklatni, annyi bizonyos. A megye reméljük elevenére fog tapintani a dolognak s meggondolja a kövezetvám újabb engedélyezésének ügyét.

Verhovay Gyula.

Kisebb iparosaink helyzete a jelenben, s következtetés jövőjükről.

„Hazánkban a gyáripár napról napra nagyobb kiterjedést nyervén, mindinkább növekszik a nagy gyárak száma, mindinkább szaporodnak az azokban felállított gépek és azért növekszik az azokhoz szükségelt bér munkások száma is;” de ép a mily mértékben növekszik ezek száma, oly mértékben súlyed alább-alább a kisebb iparosok önállósága és léteje. Mert a tudományok amaz eredményei, a múltan győzelmei az ipar nagyban üzését előmozdítják ugyan, s ez által a nemzeti vagyon nagy mérvben szaporítottatik; de eme vívmányok a vagyonos osztály egyedáruivá vállván, a szegényebb iparos osztály ez által megfosztatik az eszközöktől, melyek létezését biztosították; s ez által leszorítottatik működési teréről, s vajmi gyakran nem jelöltetik ki számára más ut a társadalomban, melyen indulva, ön és övéi jövőjéről gondoskodhatnék.

Hogy az ipar napról napra haladása mennyire üdvös az államra, azt mutatja Anglia példája; azonban, hogy e haladással együtt lépést tart az alsóbb néposztály elszegényedése, azt is elénk tárja az iparhaladás e hazája; de ad egyszersmind példát is azt ellensúlyozandó.

Nem vonhatjuk kétségbe, hogy a géppel haladó kor az embert eszközzé aljasítja le; s hogy míg az ész legyőzi az erőt, addig azon a pénz győzedelmekedik; s így a jelenkor a pénz kora, az az a pénz uralja korunk felvilágosodottságát. Ebből kiindulva, kétségtelen előttünk a kisebb iparosok végvonaglója s jövőjük megsemmisülése; mert a folyto-

nosan szaporodó néptömeg igényeit ma már emberi erő nem képes kielégíteni; s mint az előjelekből látszik, felő, hogy a jövő nemzedék még föld és természeti erő teremtményeiben is hiányt fog szenvedni.

Napjainkban uton utfele látni iparosaink csüggedtségének jeleit; halljuk napról napra fájdalmas panaszaikat az iparpangás és a nagy drágaság miatt, melyek később talán hangosabban fognak végződni. És mily hiába! Mert az erő nem a hangban, de a tettben mutatkozik.

Hogy tehát a bekövetkező veszélyt kikérülhessük, s kisebb iparosainkat azon szédeltéstől, melybe a gyáripárral keletkező versenyt minden áron kiállani akarva, estek — meg mentjük s öccudatra ébreszszük, s hogy a tudományok vívmányai ne csak egyesek, hanem az összes emberiség tulajdonává lehessenek: eszközökről kell gondoskodnunk, hogy megmentsük az erőt az észnek, s ezt még se áldozzuk fel a pénznek.

Hogy ezt biztosan elérhessük, alakítsunk ipartársulatokat, termelési s fogyasztási egyleteket.

Az ipartársulatok szükségéről szólva, nem mellőzhetem el Mill I. Stuart nagy nemzetgazdász-
nak a gépekről szóló nagy horderejű nyilatkozatát ide ígteni:

„Igen kérdéses — mondja a mély belátású nemzetgazdász — hogy valjon az eddigi erőmítáni találmányok valamely emberi lény napi fáradsalmain könnyítettek-e... mindenesetre azon hatásuk volt, hogy a népesség nagyobb száma a fáradsalmak ugyanazon életét viseli, és a gyárosok jelentékeny száma s egyéb személyiségek nagyobb vagyonekat szereznek, sőt a középosztály életkellemességeit is szaporítják; hanem eddig még nem kezdék el azon nagy változásokat az emberiség sorsában eszközölni, melyeket létrehozni saját lényükben fekszik, és a melyek a jövőnek maradnak fentartva.”

Avagy nincs-e tökéletes igazga? mert míg ezelőtt iparosaink segédek által dolgoztattak, jó, erős, tartós iparcikket kaptunk olcsóbb árért, mint ma, midőn gépek segítségével dolgoztatnak, melyek által termelésük sokasítják ugyan, de piaczaik körét mindig kisebb szorítják, ugyannyira, hogy végre kénytelenek mégis meghajolni a pénz hatalma előtt, s terményeiket más eladónak elárúsítani, mert egyes gyenge ereje és kis tőkéje nem képes a versenytért biztosítani a szövetezett hatalma ellenében.

Az iparszabadság szárnyakat ad a tőke uralom haladásához, melylyel az ország haladását veljük biztosítva; azonban a szárnyak elzárják a nap enyhítő melegét a szegényebb néposztály előtt, s ha az árnyékban meghuzódva várandja majd az ég derületét, elhervad, mint a sivar homokba ültetett növény.

Nem érünk czélt egyesek törekvéseivel; elvész az egyes erő, bármily óriási legyen, az önmagávali küzdelemben; míg az egyesek sokaságának egyesülése el fogja harítani a tulleget, s mosolyogva fog a nap felénk tekinteni.

Szüntessük meg önként ama elavult czéhrendszert, mely nem illik a szabad egyesülés eme korszakába, s alakítsunk ipartársulatokat, melyek segítségével szembe nézhetünk a jövő komor képével, s melynek önkényes kifolyása a szabad verseny és előhaladás.

Az ipartársulat keletkezésével szükségkép áll elénk a termelési egylet alakítása, hol az ipartársulat tagjai termények összeségéből egy raktár alakítanak, melybe a vevő belépve, minden kellekkel felszerelheti magát, s ez által kisebb iparosaink nem mint most az egymás — hanem a tőkeuralom elleni konkurrencziát fogják felállítani; s ez által nemcsak önmaguk fentartásáról s jövőjükről, hanem a fogyasztó közönség kényelméről is igen eredménydusan s tapintatosan leend gondoskodva, s lassan-lassan visszaszerezhetik önmaguknak a tudományok vívmányait, s az ész jogát a pénz hatalma fölé helyezhetik.

Hogy pedig megélhetésük is biztosítva legyen, s míg üzletükbe fektetett kis tőkéjük kamataival együtt vissza kerülne terményeik eladott árából, addig a nagy drágaság miatt élelem hiányt ne szenvedjenek, vagy az üzerek minden perczen prédára váró kapzsi markaikba ne kénytelenitessenek sodortatni; jótékony fogyasztási egyletek alakításával segítve van rajtuk, illetőleg segíthetnek önmagukon; mert jóllehet a legújabb időben oly nagy mérvben keletkező pénzintézetek által ahogy ugy segítve van a közönségen, s mármár elfojtvák a vérszopó üzérkedések, de tekintetbe véve a kamatláb megszorításának beszüntetését: nem tartjuk kellő mértékben előnyösnek a kisebb iparosokra a 10—15% os pénzzel való dolgozást, sőt épen az ellenkezőről vagyunk meggyőződve.

Keleti K. József.

Közigazdaszat.

A szőlőfajok értékének kipróbáltatásáról.

Miután a haladás a világnak általános jelszavává vált, a szőlészet és borászat sem maradhat hátra e téren; s ennél fogva beáll annak szükségse, hogy a szőlész azon növényeknek a főleg azon szőlő-

lőváltozt minden el ehes zánk mi velés a egyik fö életbe lé egyesüle sérleti á hogy a nősege minden azon sz mivelnél érdemlik vagy vé csak üd szőlőmiv győződve ban olv sük álta tere ter melnek, ittassan javára De lőfajaink ismerked szőlőfaj nyainkn jeles m lelek. azonban több oly termény jében m szor 8— kort, — közé sz az igaz feketék D a szőlő a talaj- gyakor veleti tik. Így szerint ki term kielégit velést r és hany rütlensé lán elég nyat a liteni. K kísérlet egyes s természet kipuhat mert k szőlős lehet k resse, v java lat a szok azon p sok e t szerint N szerte ültetése ténnek dás ut részt m haladás a neme gukban a miké a mely mesés legmag nyenez fajra, összes minálut M földön, éves át ezen sz dunk r leteseb ják, a nyen le poatból velésün sem vé silány minőség sége m a kivit M vedelm birja, o gazdas ennek

S alig hogy beállit, sőt már akkor épen Irtózatot zsvaj török át a légen. Megreszket a fa is, és levele szakad, Mint mikor a vihar üstökebe ragad... Mi lehet? tán az ég haragos morgása? Oh nem! csak a bácsi hangos mosolygása.

És olyan lesz Péter legott mint a hajnal... Majd a közben: hogy a kalandját beszéli, Kiugrik a Mártha összekuszált hajjal És konyhai hangon a kosarat kéri. Hogy hát így, hogy hát úgy... egyszóval a vége — A szó legszorosabb értelmében véve — Kiugratá, ki a bokorból a nyulat: Borzas Márhából a parancsoló urat. Elnémul a bátya... Péter ezt meglátja, S vidám kacaj között a kocsiiban terem. Megfordul a lóval, és szép énekszóval. A téres udvarból vágatva kimégyen. Ha már parancsol is a feleség nekem — Torkaszakadtából kiabálja folyvást. — De hát ő legalább hites feleségem. Enyém a három ló, majd küldöm a tojást.

És úgy is tön a miképen beszéle, Nem felejté haza ugrott személye. Fogadott egy gyalogpostást, S küldött a bácsinak tojást — Még pedig egy pulykatojást.

S az ő dolga változott-e avagy nem? Nincs megírva krónikákban sehol sem. De azt hiszem, olyanformán: Nem egy könnyen ing meg trónján A gyököt vert papucs-kormány.

lőváltozmányoknak, melyeket művel, tulajdonságait minden irányban tanulmányozhassa. Hogy ezen cél elhessen érni, szükségesnek tartanám, hogy hazánk mind azon borvidékeiben, melyekben a szőlőművelés a fővelemény fő forrását és a gazdaságnak egyik fő ágát képezi, ezen célra kísérleti állomások léptetessenek, törtejük az akár a természetből születve utján, akár az állam költségén. Ezen kísérleti állomásoknak egyik fő célja pedig az volna, hogy a borfajoknak értéke, termőképessége és mielőtt kipuhatolassék, és ez uton kézzel foghatólag minden vidékre nézve kiderítettessék; vajjon melyek azon számtalan szőlőfajok közt, melyeket keverten művelni szoktunk, azok, melyek az elterjesztést megérdemlik és ismét melyek azok, melyeknek kiirtása vagy végképi mellőzése bor termelésünk emelésére csak üdvös lehet; mert a ki csak némiképp jártas a szőlőművelés terén, az bizonyosan már rég meg van győződve arról, hogy szőlőink területét nagy számban oly fajok is elfoglalják, melyek vagy kései érésűek által vagy csekély termékenységük vagy végtére termésük silánysága miatt egyebet sem érdemelnek, mint azt, hogy szőlőinkből végképi kipusztíttassanak, mi tagadhatlanul terményünk értékének javára esnék.

De ha egyik felől ily kísérleti uton több szőlőfajaink silányságáról tetteleg meggyőződésnek, megismerkedésnek ez uton meggyőzőleg azon értékes szőlőfajainkkal is, melyek talaj és éghajlatbeli viszonyainknál fogva akár mennyiségileg akár terményük jeles minősége által céljainknak legjobban megfelelnek. Ez utóbbi fajok megítélésében nem kellene azonban heveskedni, mert vannak jeles fajaink közt több olyanok is melyek teljes termékenységüket és terményük kitünő értékét életkoruk 3-4. esztendőjében még nem képesek kifejtetni, hanem erre sokszor 8-10 esztendőt megkívánunk, t. i. azon életkort, melyben fejük tökéletesen kifejlődött, s ezek közé számíthatjuk tapasztalás szerint a fehérek közt az igazi, bogoyit el nem rugó sárga Bálintot és a feketék közt a kék kadarkát.

De emellett azt is meg kell jegyeznünk, hogy a szőlőfajok termékenységére és diszlesére nem csak a talaj- és climabeli viszonyok nevezetes befolyást gyakorolnak, hanem hogy ezen tulajdonságuk a művelési mód által is nagy mértékben meghatározatik. Így vannak több fajok, melyek a vidék szokása szerint a fejmentszésre kárhóztatva alig fejthetnek ki termékenységet, melyek náluk azonnal beáll s kielégítővé válik, mielőtt azoknak a hosszabb művelést megadjuk, mely faji természetüknek megfelel, és hány faj nincsen, melyet a művelésnek czélszerűtlensége a terméketlenségre nem kárhóztat, és talán elég leend az ide vágó példák közt csak néhányat a rajnai rizlingben és fehér gohérban felemlíteni.

Kitetszik az utóbb említettek közül ismét csak a kísérleti állomások nagy szüksége és haszna, mert egyes szőlős gazda nem adhatja meg könnyen a természetének megfelelő művelési módot, melynek kipuhatolására csak kísérleti állomások hivatnak; mert kívánni sem lehet, hogy a kisebb tehetségű szőlős gazda tegyen ily kísérleteket; sőt azt sem lehet kívánni tőle, hogy okulását a könyvekben keresse, vagy a szóbeli ajánlatoknak hitelt adjon s azok java latait kövesse, de arra igen is kész fog lenni, a szokásnak bármely megrögzött követője, hogy azon példákat kövesse, melyeket a kísérleti állomások e tekintetben neki nyújtanak és a melyeket e szerint kézzel foghat meg.

Nem lehet eltagadni, hogy napjainkban ország-szerte sok új szőlőket kiültetnek, és hogy ezen új ültetések több helyen még rigolozott földben is történnek; de azért még sem elégitik ki a valódi haladás után vágyó szőlőszert azért, mivel a fajok nagyobb részt minden válogatás nélkül ültetettek ki. Igazi haladásnak a szőlőszetben csak ott van helye, ahol a nemesekek bebizonyult borfalyok egész tisztaságukban, és természetüknek megfelelőleg műveltetnek, a miképp az főleg a Rajna mellékén megtörténik és a mely eljárással az ekképp elért boroknak ára oly mesés fokozatokat nyer, melyet csak a szőlőszetbeni legmagasabb cultura elérhet, és jutalmául azt eredményezi, hogy a Rajna mellékén egy hold szőlő, mely fajra, kiültetési és művelési módra a valódi haladás összes igényeinek megfelel, többet jövedelmez, mint minálunk 100 hold.

Magyarország műveli a szőlőt ma: 120 □ mért-földön, vagyis 1,300,000 katasd. holdon, és termel tiz éves átlagban mintegy 30,000,000 akó bort, és mivel ezen számítás mellett a szokott hiányos művelési módunk mellett egy holdra csak 30 akó esik és tökéletesebb művelési móddal mint számos példák mutatják, a termelés száz akóra is emelhető volna, könnyen lehet kiszámítani, hogy nemzet-gazdasági szempontból mennyire káros az országra nézve szőlőművelésünk haladásában hátra maradásunk, tekintetbe sem véve az értéktelenítés azon fokát, melyet több silány fajaink és azoknak kevert ültetése boraink minőségén ejt, mely pincze-kezelésünk kezdetlegesége mellett borainkat jobbra olyanokká teszi, hogy a kivitelre nem is alkalmasak.

Mivel pedig Magyarország szőlőművelésében jövedelmei egyik legbővebb és kiváltságosabb forrását bírja, de annak lehető legbővebb kiaknázása ezen gazdasági águnk kulturabeli tökélesülésétől függ és ennek emelkedése ismét a kísérleti állomások életbe

léptetése által feltételeztetik, nem lehet hazánk intelligens szőlőszertinek forróbb vágya annál: hogy ezen kísérleti állomások mielőbb létre is jöjjenek, mert csak azok segítségével és árán érhető el a legjobb reményű gazdasági águnk felvirágzása: tehát minden áron kísérleti állomásokot!

B. L.

Tárogató.

(Helyi, megyei s vidéki újdonságok).

(1) **Talált gyermek.** Egy borsi szegény ember kertjébe alig egy éves leány csecsemőt hagyott valamely szivtelen anya hitvány rongyokba burkolva, úgy hogy a gyermek a nedves hűvös idő folytán már csaknem meg volt dermedve, midőn a kert tulajdonosa fölfedezé. A gyermek behozatott a hatósághoz, ki is annak elhelyezéséről azonnal gondoskodott s egyzsze mind intézkedést is tett a vétkes anya kipuhatolására. A gyermek egészséges s mellé még ügyes külsővel is bír, s leginkább a tót nyelven hozzá intézett kérdésekre lesz némileg figyelmessé, amiből gyanítható: hogy szülője is a Tolmát Baranyát bejáró felföldi vagy galicziai szegény néposztályhoz tartozik.

(=) **Lehetetlen dicsőreleg** meg nem említenünk, miszerint az ujhelyi szolgabíróság az itten tanyát útni akaró roulette-kompaniát, magyarosan megugratta, s ez által a közönség kizsebelésének, erélyes föllépésével, gátat vetett. Beszélük, hogy e külföldiekből álló zsebmetszők minden erejüket megfeszítették, hogy a szolgabírósigat kedvezőbb hangulatba ejtsék, sőt kísérletet tettek megvesztegetés által ügyöknek elnézést szerezni, de bizony esúnyául felültek.

(=) **A köves vagy néma hegynek** a patak-ujhelyi országút mentében fekvő tövét, kőbányának használgák; de a helyett, hogy a sziklák szétrobantásánál a legnagyobb óvatosságot tanusítanák, tapasztalat szerint gyakran az arra hajtó kocsiakat veszélynek teszik ki. A múlt héten e sorok írójának volt alkalma arra menni, s ép azon pillanatban ért a bánya alá, midőn a kanócot meggyújtották, s csakis a sebes hajtás mentette meg komolyabb veszélytől. Még csak egy árva lelket sem állítanak oda, ki a robbanás bekövetkezésére az utasokat figyelmeztetné, s a kocsiakat megállítaná, ez pedig a legveszedelmesebb rendőri kihágások egyike, melynek könnyen a legnagyobb szerencsétlenség lehet következménye.

(=) **Két fiatal ember** azon eltökélt szándékkal vonult a hegyek közé, hogy két álló hétig a „nagy világgal” minden összeköttetést megszakítanak, s a la Robinson a fa lesz hajlékuk, a fűszál vánkosiuk, élelmök pedig azon vad, mit sátoros őspárik módjára kezökkel elejtenek. Kíváncsiak vagyunk megállják-e a két heti sarat; maga az elhatározás egyébiránt önkénytelenül az angol turistákat juttatja eszükbe.

(=) **Az évnegyedes** bizottsági gyűlés alkalmával egy árvaszéki ülnöki, s árvaszéki pénztárnoki állomás töltetett be választás utján. Az előbbire a közkedveltségű Stépán Gyula, az utóbbira Bárczy József választották meg. Mindkettő nagy többséggel.

(!) **A s. a. -ujhelyi** takarékpénztár f. h. 1-én tartotta évi közgyűlését, melyben az évi osztalék meghatározása s több más az intézet üzletviszonyaira vonatkozó tárgyak elintézése mellett, jötekönyvezélok segélyezésére is tekintélyes összeg fordítottat. Nevezetesen mint tudjuk Ligeti Gyula barátunk indítványára folytán 1000 forintot szavazott meg a közgyűlés egy s. a. -Ujhelyben felállítandó reáliskola alapjárá. Tudva azt: hogy egy ily intézet organizálása tekintélyes tőkét vesz igénybe — az adományozott összeg szerénynek tűnik fel, azonban a kezdeményezés maga nagy tőkét képvisel; miután a nemes példa már jelenben is oly hatással volt városunk többi pénzintézeteire: miszerint igazgatóságaik megígérték: hogy a letett alaphoz az általuk képviselt intézetek is aránylag járulni fognak. Hogy pedig az állam is hathatós segélyt fog nyújtani az intézet létesítéséhez, csaknem bizonyosnak látszik, kivált ha számba vegyük a közlebb megváltozott körülményeket, melyek az eddiginél okvetlen fényesebb jövőt ígérnek hazánk elhagyatott nevelésügyének.

Trefort Ágost új közoktatásügyér Homonnán, Zemplénben született, hol atya orvos volt. A jogot Pesten végezte. 1836-ban beutazta Európát s a tudományoknak szentelte életét. 1841-ben megválasztották akadémiai tagnak. 1843-ban volt először országgyűlési követ. 48-ban a kereskedelmi miniszteriumnál volt államtitkár. Külföldre Eötvös József báróval vonult el a forradalom elől.

(!) **Ujhely** és Sáros-Patak közötti országút, — nem akarunk nagyítani — bizonyára egyike megyénk legrosszabb utvonalaival. Ló, koci ember egyaránt megsínyli ha sorsa ez utvonala kárhóztatá. A némahegy alatti kanyarulat száraz időben is sárfolyamban uszik, míg fölötte, petrifikált gúnyképen áll a kőbánya pirosas szirtjeivel, mintegy megmosolygva az utas-emberek küzdelmeit és — lustaságát. Azonban még nem elég, hogy az arranénők posványba gázoljanak, de a köfjétes következtében, — mely csakugy könyv nélkül történi — még az agyozuzatás veszélyének is ki vannak téve. Fel-

hívjuk a hatóságot: hogy az illető bányabérlet in-tesse meg, s a kövek lehegerítésénél szigoru elővigyázatra kötelezze, ismételt panaszok esetén pedig érzékeny büntetést róvjon nyakára.

A tenyész-marhák behozatala ügyében. A gazdálkodó közönség érdekében hasznos szolgálatot vélnünk tenni, midőn értesítjük, hogy a földművelés, ipar és keresk. m. kir. miniszterium intézkedése folytán az allgauti tenyész-marhákból a feiső megyék számára eszközlendő behozatalok negyedike fogván legközelebb megtörténi: erre a gazda közönség azon megjegyzéssel figyelmeztetik, hogy mindazon gazdasági egyesületek, községek vagy magánosok, kik allgauti tenyész-marhát beszerezni s azokat a feujzett szálltmánnyal egy időben hozatni szándékolnának, ez iránti kérdéseik és megkereséseikkel a szálltmány bevásárlása és behozatalára felkért szepesmegyei gazd. egyt. elnök mélt. Berzeviczy Egyed cs. és kir. kamarás urhoz Szepes Nagy Lomniczon czim alatt mielőbb forduljanak, miután nevezett már szept. 14-én a szándékolt vétel czéljából Bajorországba induland. Ez alkalom az allgauti jó te. elnök enismert és egajunkat az ország legtöbb vidékén eltűró szarvasmarhafaj beszerzésére kedvező, miután e vásárlás a legjobb forrásokból s a szepesmegyei gazd. egyletnek több előnyös vásárlást eszközöltött fentnevezett elnöke által előnyös tapasztalatai folytán eszközöltetik; megjegyzendő, hogy a vásárlás, szállítás stb. járó melleköltségek tetemesen alábbzállnak, ha azok nagyobb szálltmány alkalmával történnek, a költség nagyobb állatszámra oszolván fel. A gazdaközönség tájékozása czéljából megemlítetik, hogy a bikák ára 110 fttól 150 ftig, a borjas üszök 160-200 ftig, a borjas tehénké 170-230 ftig, a kis üszöké 90-140 ftig; s hogy a vétel, szállítás, felügyelet s egyéb melleköltségek-ből egy darabra, Bajorországból egy magyarországi határ vasutállomásig hozott a. latra, 40 ft körül szokott esni.

Az első s. a. ujhelyi gőzmalom részvény társaság

ÖRLEMÉNY ÁRJEGYZÉKE S. A. UJHELYBEN.

Árak oszt. értékben „100 bécsi font után” S. a. Ujhelyben költségmentesen készpénz fizetés mellett kötelezettség nélkül, nagyobb vételeknél engedés

„Bérmentett zsákban”

Buzallsztek	Szám	O. é. ft./kr
Azstali dara nagyszemű	A	17 50
„ apró szemű	B	17 50
„ közönséges	C	17 —
Királyliszt	0	16 80
Lángliszt különös	1	16 30
„ vagy süto kivonat	2	16 —
Zsemlyelisztt különös	3	15 70
szinte	4	15 20
Kenyérlisztt első rendű	5	14 60
„ másod rendű	6	12 80
„ harmad rendű	7	12 —
„ negyed rendű	8	11 —
Láblisztt finom	9	8 50
Buzakorpa zsákkal	10	31 —
„ zsák nélkül		2 60

Rozsallsztek	Szám	O. é. ft./kr
Rozsalliszt	I	10 80
„	II	10 40
„	III	9 50
„	IV	8 —
Korpa zsákkal	V	3 40
„ zsák nélkül		31 —

A sátoralja-ujhelyi takarékpénztár FORGALMA

1871. évi jul. 1-ső napjától 1872. évi jun. 30-ik napjáig.

Bevétel.

Pénztári készlet 1871. június 30-án	20044 ft 96 kr
Betételek	853626 ft 60 kr
Kölcsönvisszafizetések váltóktól	3765437 ft — kr
„ előlegektől	9440 ft 50 kr
„ ingatlanoktól	4246 ft — kr
Befizetett kamatok váltóktól	108032 ft 52 kr
„ előlegektől	9440 ft 50 kr
„ ingatlan kölcsöntől	8450 ft 24 kr
Késedelmi kamatok	9325 ft 12 kr
Különféle díjak	210 ft 72 kr
Részvényátírási díjak	8 ft 50 kr
Pénzbehajtás	2027 ft 56 kr
Viszleszámítások	120350 ft — kr
Tartalékalap	8342 ft 60 kr
Nyugdíjalap	390 ft — kr
Összesen	4911291 ft 62 kr

Kiadás.

Betétvisszafizetések	719555 ft 40 kr
Kifizetett takarékbetési kamatok	66515 ft — kr
Kölcsönök váltókra	3958049 ft — kr
„ előlegekre	10176 ft — kr
„ ingatlan birtokra	63860 ft — kr
Kamatvisszafizetés váltóktól	675 ft 52 kr

Kamatvisszafizetés előlegektől	50 ft 41 kr
ingatlan kölcsöntől	4 ft 95 kr
Ügyviselési díj	815 ft — kr
Tiszti fizetések	5783 ft 18 kr
„ jutalmazások	1266 ft 66 kr
Vegyes kiadások s jövedelmi adó	12496 ft 43 kr
Visszleszámitolati beváltások	43499 ft 59 kr
„ lerovatok	2018 ft 91 kr
Pénzbehajtás	2027 ft 56 kr
Kifizetett részvénykamat	1833 ft — kr
„ „ osztalék	18180 ft 50 kr
Jótekmoneyzéli s könyöradományok	406 ft 65 kr
Pénztári készlet 1872. június 30-án	4577 ft 86 kr
Összesen	4911291 ft 62 kr

Követelés.	
Pénzkészlet 1872. június 30. napján	4577 ft 86 kr
Előlegekben	14095 ft — kr
Váltókban	1215265 ft — kr
Ingatlanokban	102384 ft — kr
Összesen	1336321 ft 86 kr
Tartozás.	
Alaptőkére	60000 ft — kr
Alaptőke 6% kamatjára	3600 ft — kr
Tartalék alapra	22123 ft 97 kr
Nyugdíjalapra	10000 ft — kr
Takarékbetétekre	1088294 ft 97 kr
1872. jun. 30-ig járó betéti kamat	24370 ft 63 kr

1872. évre előre vett váltólerovat	8360 ft 94 kr
Viszleszámitolás	96589 ft 35 kr
Fel nem vett részvénykamat 1870. évről	12 ft — kr
Fel nem vett részvénykamat 1871. évről	120 ft — kr
Igazgató tiszteletdíja	1200 ft — kr
Jótekmoneyzéli adomány reálisk. alap	1000 ft — kr
„ „ torna-egylet	200 ft — kr
„ „ nőegyl. árvák	50 ft — kr
Az 1871. évi osztalékra	20400 ft — kr
Összesen	1336321 ft 86 kr

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
BORÚTH ELEMÉR.

Pesti terménytőzsde július 5-én.			Zempléni, s felső-magyarhoni vállalatok részvény árfolyama					Vidéki terményárak legutolsó vásár														
Terményárak			C z é g					P l a c z														
	ftos	v. mázsa		Ala- kult	Név- sz- ért.	Be- fiz.	Árfolyam		Buza	Rozs	Árpa	Zab	Kuko- rica	Szese	Sza- lonn							
Buza } bánáti	85	6 50	7 —	Zempléni hitelbank	1869	200	100 250 300	S. a. Ujhely	5 70	4 30	2 90	1 80										
„ } —	86	7 —	7 05	Felső m. hitelbank Eperjes	1368	100	70 140 150	Ungvár	5 50	4 20	3 —	1 60	4 —									
„ } —	87	—	—	Ungvári hitelbank	1869	200	112 280 300	Eperjes	5 70	3 70	2 8	2 20	4 —									
„ } —	88	—	—	Népbank Kassa	1871	50	25 33 35	Kassa	6 2	3 70	2 4	1 60	4 3									
Árpa malátának	72	—	—	Népbank S. A. Ujhely	1870	200	100 200 —	M. Sziget	6 40	4 50	3 60	2 40	5 80									
„ 2-od rangu	72	—	—	S. a. ujhelyi takarékpénztár	1866	200	200 895 900	Szatmár	5 95	4 30	3 50	1 60	5 —									
Zab	72	—	—	Eperjesi „ „	1845	105	105 800 850	Nyiregyháza	5 20	3 26	2 30	1 80	2 80									
Kukorica bánáti	50	—	—	Tokaji „ „				Miskolcz	5 80	3 —	2 30	1 90	—									
„ 2-od rangu	82	—	—	N. Mihályi „ „				Debreczen	5 80	3 —	2 30	1 90	—									
Bab	75	—	—	Homonnai „ „																		
Káposzta reepeze	75	—	—	Gálszécsi „ „																		
„ bánáti	75	—	—																			

M E N E T R E N D.

A magyar északkeleti vasut debreczen-bustyaházi; szerencs-ungvári; s.-a.-ujhely-legenye-mihályi részvonalán, és a magyar gácsországi vasut legenye-mihályi-mezőlaborczi vonalán.

Érvényes f. évi Julius, 1-től s az utóbbi aug. 25-ikétől további rendelkezésig.

Debreczenből Bustyaháza felé					Bustyaházától Debreczen felé.					Mező-Laborcz felől Legenye-Mihályiba							
Állomások	Vegyes vonat				Állomások	Vegyes vonat				Állomások	Vegyes vonat						
	11		13			12		14			11		13				
	I.	II.	III.	IV.		I.	II.	III.	IV.		I.	II.	III.	IV.			
	osztálylyal					osztálylyal					osztálylyal						
	óra	p.	óra	p.		óra	p.	óra	p.		óra	p.	óra	p.			
Debreczen (Ebédülő) indulás	délután	4	13	éjjel	3	12	Bustyaháza indulás	délután	1	38	1	41	Mező-Laborcz (vendéglő) ind.	délelőtt	10	52	
Haláp (megállap. hely)	—	4	44	—	3	47	Huszt — — — —	—	2	31	2	34	Radvány — — — —	—	11	47	
Vámos-Pécs — — — —	—	5	03	—	4	10	Királyháza — — — —	—	3	29	3	32	Koskócz — — — —	—	12	23	
Ábrány (megállap. hely) — — — —	—	5	24	—	4	34	Fekete-Ardó — — — —	—	3	52	3	59	Udva (megállóhely) — — — —	—	12	5	
Ér-Mihályfalva — — — —	—	5	51	—	5	11	Halmi — — — —	—	4	23	4	46	Homonna — — — —	—	12	5	
Reszege-Szaniszló — — — —	—	6	27	—	6	01	Mikola — — — —	—	4	45	5	21	Homonna — — — —	—	1	06	
Nagy-Károly — — — —	—	7	06	—	6	59	Szathmár-németi. (Ebédülő) — — — —	—	5	31	6	25	Homonna — — — —	—	1	26	
Kis-Majtény — — — —	—	7	36	—	7	40	Zsadány — — — —	—	5	51	6	56	Órmező — — — —	—	1	50	
Zsadány — — — —	—	8	04	—	8	12	Kis-Majtény — — — —	—	6	20	7	31	Nátafalva (megállóhely) — — — —	—	2	02	
Szathmár-Németi (Ebédülő) — — — —	—	8	40	—	9	02	Nagy-Károly — — — —	—	6	57	8	27	Nagy-Mihály — — — —	—	2	34	
Mikola — — — —	—	9	08	—	9	46	Reszege-szaniszló — — — —	—	7	28	9	12	Bánóc — — — —	—	2	57	
Halmi — — — —	—	9	33	—	10	26	Er-Mihályfalva — — — —	—	8	11	10	08	T. Terebes, Gálszécs — — — —	—	3	28	
Fekete-Ardó — — — —	—	9	56	—	10	57	Ábrány (megállap. hely) — — — —	—	8	30	10	30	Velejte (megállóhely) — — — —	—	4	11	
Királyháza — — — —	—	10	37	—	11	52	Vámos-Pécs — — — —	—	8	52	11	02	Leg-Mihályi (vendéglő) — — — —	—	4	26	
Huszt — — — —	—	11	15	—	12	33	Haláp (megállap. hely) — — — —	—	9	06	11	17	— — — —	—	délután	éjjel	
Bustyaháza — — — —	—	11	52	—	1	10	Debreczen — — — —	—	9	36	11	50	— — — —	—	—	—	
	éjjel			délután				este		délelőtt							

A szerencs-ungvári vonalon.									
Állomások	délután		éjjel		Állomások	délután		éjjel	
	óra	p.	óra	p.		óra	p.	óra	p.
Szerencs (Ebédülő) indulás	8	55	3	59	Ungvár ind.	2	27	10	36
Bodrog-Keresztur — — — —	9	19	4	31	Szürthe — — — —	3	09	11	32
Liszka-Toicsva — — — —	9	50	5	09	Csap — — — —	4	—	12	36
Sáros-Patak — — — —	10	18	5	44	Bély megállap. hely — — — —	4	26	1	05
Sátoralja-Ujhely (Ebédülő) érk.	10	37	6	03	Perbenyik — — — —	4	47	1	33
Sátoralja-Ujhely ind.	11	—	6	33	Szomotor — — — —	5	18	2	16
Szomotor — — — —	11	30	7	09	Sátoralja-Ujhely (Ebédülő) érk.	5	41	2	42
Perbenyik — — — —	12	13	7	57	Sátoralja-Ujhely ind.	6	04	3	12
Bély (Megállap. hely) — — — —	12	26	8	11	Sáros-Patak — — — —	6	25	3	44
Csap — — — —	1	13	9	—	Liszka-Toicsva — — — —	6	58	4	27
Szürthe — — — —	1	49	9	49	Bodrog-Keresztur — — — —	7	23	5	08
Ungvár — — — —	2	26	10	35	Szerencs (Ebédülő) érk.	7	45	5	36
	délután		este			este		reggel	

A s. a. ujhely leg.-mihályi részvonalon.									
Állomások	délután		éjjel		Állomások	délután		éjjel	
	óra	p.	óra	p.		óra	p.	óra	p.
S. a. Ujhely (Ebédülő) ind.	11	10	6	43	Csatla- (Homonna ind.)	1	26	10	13
Leg. Mihályi (Ebédülő) érk.	11	46	7	19	kozá- (N.-Mihály „)	2	34	11	23
Csatla- (L.-Mihályi (Eb.) ind.)	12	11	7	44	sok (L.-Mihályi (Eb.) érk.)	4	26	1	31
kozá- (N.-Mihály érk.)	1	56	9	48	S. a. Ujhely (Ebédülő) ind.	4	51	1	56
sok (Homonna „)	3	17	11	10	„ érk.	5	27	2	32
	délután		este			délután		éjjel	

ÉSZREVÉTEL: A tömörebb számok az éjjeli, azaz este 6 órától reggel 5 óra 59 percig tartó időt jelentik. A magyar észak-keleti vasut valamennyi vegyes vonatainál I. II. III. és IV. osztályu menetjegyek adatnak ki.

A homonna-mező-laborczi üzlet megnyitása különösen fog közzététetni.

Magyar északkeleti vasut.

A magyar északkeleti vasut (nyiregyházi-ungvári vonal) alább jelölt ideiglenes részvény-

jegyekre az elrendelt részletbefizetések elmulasztatván, az illető aláírók nevezetesen az 58, 79, 86, 94, 97, 101, 110, 115 és 118 számú ideiglenes jegyek birtokosai ujjal felszólítanak, miszerint hátralékban levő befizetéseiket e hirdetésnek a „Buda-pesti Közlöny“-ben harmadszori megjelenésétől számítandó négy hét alatt a társulat főpénztáránál Pesten, ideiglenes részvény-jegyek fölmutatása mellett an-

nál bizonyosabban fizessék be; mert ellenkező esetben ellenük a fent elősorolt számú ideiglenes jegyek elenyésztetése az alapszabályok 24. §-a értelmében fog eszközöltetni.

Pesten, 1872, augusztus 29-én.

A magyar északkeleti vasut.

Az utánnomat nem díjazatik.

Nyomatott a „Zemplén“ könyvnyomdájában S. a. Ujhelyben